

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 165

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 27. jūnijs

Saturs	I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta	
	REGULAS	
	★ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2007 (2007. gada 18. jūnijs), ar ko pielāgo korekcijas koeficientus Eiropas Kopienu ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumam	1
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 724/2007 (2007. gada 27. februāris), ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā	2
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 725/2007 (2007. gada 27. februāris), ar kuru saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā	4
	Komisijas Regula (EK) Nr. 726/2007 (2007. gada 26. jūnijs), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	6
	★ Komisijas Regula (EK) Nr. 727/2007 (2007. gada 26. jūnijs), ar kuru groza I, III, VII un X pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽¹⁾	8
	DIREKTĪVAS	
	★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/30/EK (2007. gada 20. jūnijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 89/391/EEK, tās atsevišķās direktīvas, kā arī Padomes Direktīvas 83/477/EEK, 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EK, lai vienkāršotu un racionalizētu ziņojumus par praktisko īstenošanu ⁽¹⁾	21
	★ Komisijas Direktīva 2007/39/EK (2007. gada 26. jūnijs), ar ko groza Padomes Direktīvas 90/642/EEK II pielikumu attiecībā uz maksimāli pieļaujamiem diazinona atliekvielu daudzumiem ⁽¹⁾	25

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

LĒMUMI

Padome

2007/441/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2007. gada 18. jūnijs), ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu** 33
-

Labojums

- ★ **Labojums Komisijas 2007. gada 27. februāra Regulā (EK) Nr. 208/2007, ar kuru saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (OV L 61, 28.2.2007.)** 35
- ★ **Labojums Komisijas 2007. gada 27. februāra Regulā (EK) Nr. 209/2007, ar kuru izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (OV L 61, 28.2.2007.)** 35

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK, EURATOM) Nr. 723/2007

(2007. gada 18. jūnijs),

ar ko pielāgo korekcijas koeficientus Eiropas Kopienu ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tā kā:

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

Laikposmā no 2006. jūnija līdz decembrim Igaunijā bija būtisks dzīves dārdzības pieaugums, tāpēc korekcijas koeficienti, ko piemēro ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumam, būtu jākorrigē,

ņemot vērā Protokolu par Eiropas Kopienu privilēģijām un imunitāti, un jo īpaši tā 13. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumus un Eiropas Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas paredzēta Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ⁽¹⁾, un jo īpaši Civildienesta noteikumu 63. un 64. pantu, 65. panta 2. punktu un VII un XI pielikumu, kā arī Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 20. panta pirmo daļu, 64. un 92. pantu,

1. pants

No 2007. gada 1. janvāra saskaņā ar Civildienesta noteikumu 64. pantu turpmāk minētajā valstī nodarbinātu ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumam piemēro šādus korekcijas koeficientus:

— Igaunija 83,4.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2007. gada 18. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

F.-W. STEINMEIER

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1895/2006 (OV L 397, 30.12.2006., 6. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 724/2007**(2007. gada 27. februāris),****ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (*)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1987. gada 10. decembra Regulu (EEK) Nr. 3730/87, ar ko nosaka vispārīgos noteikumus pārtikas piegādei no intervences uzkrājumiem izraudzītām organizācijām izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6. pantu,

tā kā:

- (1) Pēc Kopienas paplašināšanās 1995. gada 1. janvārī un 2004. gada 1. maijā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3149/92 ⁽²⁾ netika izdarīti pielāgojumi, proti, tajā netika iekļautas norādes to jauno dalībvalstu valodās, kuras pievienojās Kopienai minētajos datumos. Tādēļ jāiekļauj norādes attiecīgajās valodās.
- (2) Lai nodrošinātu atbilstību Komisijas Regulai (EK) Nr. 725/2007 ⁽³⁾, ar kuru saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, šī regula jāpiemēro no 2007. gada 1. janvāra.
- (3) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EEK) Nr. 3149/92.

- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 3149/92 groza šādi:

- 1) Regulas 7. panta 5. punkta trešo daļu aizstāj ar šo:

“Piegādātājas valsts intervences aģentūras izsniegtajā nosūtīšanas deklarācijā ieraksta vienu no pielikumā minētajām norādēm.”

- 2) Regulas pielikumā pievieno šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 27. februārī.

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

(*) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 35. lpp.

⁽¹⁾ OV L 352, 15.12.1987., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2535/95 (OV L 260, 31.10.1995., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 313, 30.10.1992., 50. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 133/2006 (OV L 23, 27.1.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 4. lpp.

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Norādes, kas minētas 7. panta 5. punkta trešajā daļā

<i>Spāņu valodā:</i>	Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) n° 3149/92.
<i>Čehu valodā:</i>	Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
<i>Dāņu valodā:</i>	Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
<i>Vācu valodā:</i>	Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
<i>Igauņu valodā:</i>	Sekkumistoodete üleandmine – määruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamise.
<i>Grieķu valodā:</i>	Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
<i>Angļu valodā:</i>	Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
<i>Franču valodā:</i>	Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) n° 3149/92.
<i>Itāliešu valodā:</i>	Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
<i>Latviešu valodā:</i>	Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
<i>Lietuviešu valodā:</i>	Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
<i>Ungāru valodā:</i>	Intervenció termékkel átszállítása – A 3149/92/EGK rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
<i>Maltiešu valodā:</i>	Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
<i>Holandiešu valodā:</i>	Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
<i>Poļu valodā:</i>	Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
<i>Portugāļu valodā:</i>	Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
<i>Slovāku valodā:</i>	Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
<i>Slovēņu valodā:</i>	Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
<i>Somu valodā:</i>	Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
<i>Zviedru valodā:</i>	Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 725/2007**(2007. gada 27. februāris),****ar kuru saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā (*)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās līgumu,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās aktu, un jo īpaši tā 56. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3149/92 ⁽¹⁾ ir iekļautas norādes visu to dalībvalstu valodās, kuras 2006. gada 31. decembrī bija Kopienas sastāvā. Šīs norādes jāpapildina ar norādēm bulgāru un rumāņu valodā.
- (2) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EEK) Nr. 3149/92,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EEK) Nr. 3149/92 pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 27. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

(*) Sk. šā *Oficiālā Vēstneša* 35. lpp.⁽¹⁾ OV L 313, 30.10.1992., 50. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 724/2007 (sk. šā *Oficiālā Vēstneša* 2. lpp.).

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Norādes, kas minētas 7. panta 5. punkta trešajā daļā

<i>Bulgāru valodā:</i>	Превоз на интервенционни продукти — прилагане на член 7, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 3149/92.
<i>Spāņu valodā:</i>	Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) nº 3149/92.
<i>Čehu valodā:</i>	Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
<i>Dāņu valodā:</i>	Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
<i>Vācu valodā:</i>	Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
<i>Igauņu valodā:</i>	Sekumistoodete üleandmine – määruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamise.
<i>Grieķu valodā:</i>	Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
<i>Angļu valodā:</i>	Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
<i>Franču valodā:</i>	Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) nº 3149/92.
<i>Itāliešu valodā:</i>	Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
<i>Latviešu valodā:</i>	Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
<i>Lietuviešu valodā:</i>	Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
<i>Ungāru valodā:</i>	Intervenciók termékek átszállítása – A 3149/92/EGK rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
<i>Maltiešu valodā:</i>	Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
<i>Holandiešu valodā:</i>	Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
<i>Poļu valodā:</i>	Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
<i>Portugāļu valodā:</i>	Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
<i>Rumāņu valodā:</i>	Transfer de produse de intervenție — Aplicare a articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 3149/92.
<i>Slovāku valodā:</i>	Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
<i>Slovēņu valodā:</i>	Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
<i>Somu valodā:</i>	Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
<i>Zviedru valodā:</i>	Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 726/2007**(2007. gada 26. jūnijs),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2007. gada 27. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 26. jūnijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2007. gada 26. jūnijā Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MA	41,5
	MK	39,3
	TR	94,9
	ZZ	58,6
0707 00 05	JO	159,1
	TR	100,2
	ZZ	129,7
0709 90 70	IL	42,1
	TR	88,0
	ZZ	65,1
0805 50 10	AR	53,1
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	53,3
	ZZ	67,0
0808 10 80	AR	91,5
	BR	80,6
	CA	102,7
	CL	86,6
	CN	73,1
	CO	90,0
	NZ	99,1
	US	112,0
	UY	91,5
	ZA	96,1
	ZZ	92,3
0809 10 00	TR	195,4
	ZZ	195,4
0809 20 95	TR	274,4
	US	545,4
	ZZ	409,9
0809 30 10, 0809 30 90	ZA	88,5
	ZZ	88,5
0809 40 05	IL	251,6
	ZZ	251,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 727/2007

(2007. gada 26. jūnijs),

ar kuru groza I, III, VII un X pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 6.a panta 2. punktu un 23. pantu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 999/2001 paredzēti noteikumi par govju, aitu un kazu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju uzraudzību un apkarošanas pasākumi, kas jāveic pēc apstiprinājuma saņemšanas par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) aitām un kazām.
- (2) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) 2005. gada oktobrī pieņēma atzinumu par atipisku TSE gadījumu klasifikāciju mazajiem atgremotājiem. Šajā atzinumā EPNI secina, ka ir iespējams izveidot funkcionālu definīciju atipiskajai skrepi slimībai, kā arī nosaka elementus skrepi gadījumu klasifikācijai. Turklāt EPNI iesaka izmantot pārraudzības programmas, ieskaitot pārbaudes un paraugu ņemšanas pasākumus, lai varētu atklāt visu veidu TSE saslimšanas maziem atgremotājiem.
- (3) Tādēļ šķiet atbilstoši ieviest TSE definījumus skrepi slimības gadījumam, klasiskam skrepi slimības gadījumam un atipiskam skrepi slimības gadījumam maziem atgremotājiem.
- (4) Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumu, papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu iznīcina arī vismaz to liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu.

(5) Trīs liemeņu pilnīga iznīcināšana tajā pašā kaušanas līnijā saistībā ar liemeni ar pozitīvu rezultātu ātrās noteikšanas testā ir nesamērīga attiecībā uz risku. Minētie liemeņi jāiznīcina tikai tad, ja pēc pārbaudes ar standartmetodēm ātrās noteikšanas testa rezultāts tiek apstiprināts kā pozitīvs vai nepārliecinošs.

(6) Regula (EK) Nr. 999/2001, kura grozīta ar Komisijas Regulām (EK) Nr. 214/2005 ⁽²⁾ un (EK) Nr. 1041/2006 ⁽³⁾, paredz pastiprinātas uzraudzības programmas aitām un kazām pēc tam, kad 2005. gadā atklāja govju sūkļveida encefalopātiju (GSE) kazām un trīs neparastus TSE gadījumus aitām, kur nevarēja izslēgt GSE varbūtību. Minētās uzraudzības programmas jāpārskata, ņemot vērā divu gadu pastiprinātas pārbaudes, kurās neatklāja nevienu papildu GSE gadījumu ne kazām, ne aitām. Lai nodrošinātu programmu efektīvu piemērošanu, pārskatītās uzraudzības prasības jāpiemēro no 2007. gada 1. jūlija.

(7) Uzraudzības programmas aitām un kazām jānovērtē un jāpārskata, ņemot vērā jaunus zinātniskos datus.

(8) Ņemot vērā aitu un kazu pastiprinātās uzraudzības rezultātus, pašreizējā stingrā izkaušanas un audzēšanas atsākšanas politika attiecībā uz TSE skartiem ganāmpulkiem šķiet nesamērīga. Turklāt vairāki šķēršļi, jo īpaši saistībā ar skarto ganāmpulku audzēšanas atsākšanu, kavē attiecīgo pasākumu efektīvu īstenošanu gadījumā, kad ganāmpulkā atklāta TSE saslimšana.

(9) EPNI 2007. gada 8. martā pieņēma atzinumu par atsevišķiem aspektiem attiecībā uz TSE risku aitām un kazām. Minētajā atzinumā EPNI uzskata, ka nav pierādījumu tam, ka starp klasisku un/vai atipisku skrepi saslimšanu un cilvēku TSE saslimšanām būtu epidemioloģiska vai molekulāra saikne, un ka GSE ierosinātājs ir vienģigais TSE ierosinātājs, kas noteikts kā zoonozi izraisošs. Turklāt minētā iestāde uzskata, ka pašreizējie diferencējošie testi, kas aprakstīti EK tiesību aktos lietošanai, lai atšķirtu skrepi saslimšanas un GSE, ir uzticama metode GSE atšķiršanai no klasiskas un atipiskas skrepi saslimšanas.

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1923/2006 (OV L 404, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 37, 10.2.2005., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 187, 8.7.2006., 10. lpp.

- (10) To papildu faktoru skaitā, kas apstiprina nepieciešamību vēlreiz novērtēt TSE izkautšanas pasākumus maziem atgremotājiem, ir zinātnisku pierādījumu trūkums, ka skrepi saslimšanu iespējams pārnest cilvēkam, GSE izslēgšana mazu atgremotāju TSE saslimšanas gadījumos un ierobežota infekcijas izplatīšanās ganāmpulkā atklātos atipiska TSE gadījumos, kā arī tās parādīšanās aitām, kuru genotips tiek uzskatīts par rezistentu pret GSE un klasisku skrepi saslimšanu.
- (11) Aitu un kazu audzēšanas jomas struktūra Kopienā būtiski atšķiras, tāpēc dalībvalstīm jārod iespēja piemērot alternatīvu politiku ar nosacījumu, ka tiek izveidoti saskaņoti noteikumi.
- (12) Komisija 2005. gada 15. jūlijā pieņēma TSE ceļvedi, kurā kā vienu no galvenajiem mērķiem noteica mazo atgremotāju iznīcināšanas pasākumu pārskatīšanu, ņemot vērā jaunus pieejamos diagnostiskos instrumentus, bet nodrošinot patērētāju aizsardzības pašreizējo līmeni.
- (13) EPNI 2006. gada 13. jūlijā pieņēma atzinumu par tādu aitū audzēšanas programmām, kas ir rezistentas pret TSE. Atzinumā EPNI secina, ka audzēšanas programmas palēlina aitū ganāmpulku noturību pret šobrīd pazīstamām TSE saslimšanām un tādējādi sekmē ne tikai dzīvnieku veselības uzlabošanu, bet arī patērētāju drošību. EPNI ir arī sniegusi ieteikumus attiecībā uz prionu proteīnu genotipa noteikšanu.
- (14) Regulas (EK) Nr. 999/2001 6.a pantā paredzēts, ka dalībvalstis var ieviest audzēšanas programmas, lai aitū dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas pret TSE. Jānosaka saskaņotas obligātās prasības minētajām audzēšanas programmām.
- (15) Tādēļ Regula (EK) Nr. 999/2001 ir attiecīgi jāgroza.
- (16) Komisijas 2003. gada 13. februāra Lēmums 2003/100/EK, ar ko nosaka prasību minimumu audzēšanas programmu izveidei rezistencei pret transmisīvo sūkļveida encefalopātiju aitām⁽¹⁾, vairs nav vajadzīgs, jo tajā paredzētās prasības aizvieto ar prasībām, kas noteiktas šajā regulā. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad minētais lēmums ir jāatceļ.
- (17) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, III, VII un X pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Lēmumu 2003/100/EK atceļ.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Regulas pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu piemēro no 2007. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 26. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 41. lpp.

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, III, VII un X pielikumu groza šādi.

1. Regulas I pielikuma 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

- a) “autohtons GSE gadījums” ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;
- b) “atsevišķie taukaudi” ir iekšējie un ārējie ķermeņa tauki, kas izņemti kaušanas un izciršanas procesā, un jo īpaši svaigie tauki no liellopu sirdīm, taukplēvēm un nierēm, kā arī tauki no saciršanas telpas;
- c) “kohorta” ir tādu liellopu grupa, kas ir:
  - i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas, gan
  - ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;
- d) “dzīvnieks, kam ir apstiprināta slimība”, ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski noteiktā grupā, kuram apstiprināta TSE infekcija;
- e) “TSE saslimšana maziem atgremotājiem” ir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas gadījums, kas atklāts aitām vai kazām saistībā ar apstiprinošo testu anomālam PrP proteīnam;
- f) “skrepi slimības gadījums” ir transmisīva sūkļveida encefalopātija, kas apstiprināta aitām vai kazām, kad GSE diagnoze ir izslēgta saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem (*);
- g) “klasisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, ko klasificē kā klasisku saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;
- h) “atipisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas atšķiras no klasiska skrepi gadījuma saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Kopienas references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem.

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm>

2. Regulas III pielikuma A nodaļu groza šādi:

a) I daļas 6.4. un 6.5. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliciecināšu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliciecināšu rezultātu, tad saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu vai nepārliciecināšu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc minētā liemeņa. Izņēmuma kārtā dalībvalstis var izlemt iznīcināt iepriekšminētos liemeņus tikai tādā gadījumā, ja ātrās noteikšanas testa rezultāts tiek apstiprināts kā pozitīvs vai nepārliciecināšs apstiprinošajā izmeklēšanā, kas minēta X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.”;

b) II daļu aizstāj ar šādu daļu:

“II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgie noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. **To aitū un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Dalībvalstīs, kur jēru māšu un apļecinātu jēru kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, ik gadus ir jāpārbauda paraugi no vismaz 10 000 aitām, kas nokautas lietošanai pārtikā, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem;

b) dalībvalstīs, kur atnesušos kazu un apļecinātu kazu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, ik gadus ir jāpārbauda paraugi no vismaz 10 000 kazām, kas nokautas lietošanai pārtikā, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem;

c) ja dalībvalstij neizdodas savākt pietiekamu skaitu paraugu, kas iegūti no nokautām veselām aitām vai kazām, un tādējādi netiek sasniegts šai dalībvalstij a) un b) punktā paredzētais minimālais paraugu lielums, tad šī valsts var aizstāt ne vairāk kā 50 % no attiecīgā minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu un vienlaikus ievērojot 3. punktā noteikto minimālo paraugu lielumu. Turklāt dalībvalsts var izvēlēties aizstāt ne vairāk kā 10 % no minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma laikā un kas ir vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu.

3. **To aitū un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un A un B tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

A tabula

Aitu un apļecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

⁽¹⁾ Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitū kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

B tabula

Atnesušos kazu un apļecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

⁽¹⁾ Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā kazu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

4. Paraugu ņemšanas noteikumi, kas piemērojami 2. un 3. punktā minētajiem dzīvniekiem

Dzīvnieki ir vecāki par 18 mēnešiem vai tādi, kam izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuras citas uzticamas informācijas.

Paraugu atlasī veic tā, lai izvairītos no kādas grupas pārsvara attiecībā uz izcelsmi, vecumu, šķirni, izmantošanas veidu vai jebkuru citu pazīmi.

Paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz visiem reģioniem un visiem gadalaikiem. Ja iespējams, jāizvairās no daudzkārtīgas paraugu ņemšanas vienā ganāmpulkā. Dalībvalstis ar savām uzraudzības programmām cenšas, kad vien iespējams, nodrošināt, lai secīgos paraugu ņemšanas gados visās oficiāli reģistrētās saimniecībās, kur ir vairāk nekā 100 dzīvnieku un kur nekad nav atklāti TSE saslimšanu gadījumi, tiktu veiktas TSE pārbaudes.

Dalībvalstis ievieš pārbaužu sistēmu, mērķprogrammas vai citā veidā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no paraugu nodošanas.

Tomēr dalībvalstis var nolemt izslēgt no paraugu ņemšanas attālus apgabalus ar mazu dzīvnieku blīvumu, kuros neorganizē beigtu dzīvnieku vākšanu. Dalībvalstis, kurās piemēro šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to attālo apgabalu sarakstus, kuros šī atkāpe ir spēkā. Tā nedrīkst aptvert vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

5. Inficētu ganāmpulku uzraudzība

Dzīvniekus, kuri vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi un kurus nokauj iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma 2.3. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļu vai 5. punkta a) apakšpunktu, pārbauda parastā izlases veidā saskaņā ar šajā tabulā norādīto paraugu skaitu.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kuri vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi, un kuri nokauti iznīcināšanai	Minimālais paraugu lielums
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

6. Citu dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi veikt citu dzīvnieku uzraudzību, un jo īpaši tādu dzīvnieku uzraudzību:

- ko izmanto piensaimniecībā,
- kas cēlušies no valstīm ar autohtonu TSE,
- kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,
- kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

7. Pasākumi, kas jāveic pēc aitu un kazu pārbaudīšanas

- 7.1. Ja aitas vai kazas, kas nokautas lietošanai pārtikā, atlasītas TSE pārbaudēm saskaņā ar 2. punktu, to liemeņus nemarķē ar veselības zīmi, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I iedaļas III nodaļā, līdz ir iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.
- 7.2. Dalībvalstis var atkāpties no 7.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē pastāv kompetentās iestādes apstiprināta kārtība, kas nodrošina to, ka visas dzīvnieku ķermeņa daļas ir izsekojamas un neviena pārbaudīta dzīvnieka ķermeņa daļa ar veselības marķējumu nevar nokļūt ārpus kautuves, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.
- 7.3. Visas pārbaudīto dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, patur oficiālā uzraudzībā, līdz iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts, izņemot dzīvnieku izcelsmes produktus, ko uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.
- 7.4. Visas tādu dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, kuru paraugu ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs, uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot audus, kuri saskaņā ar šā pielikuma B nodaļas III iedaļas nosacījumiem jā saglabā uzskaitē.

8. Genotipa noteikšana

- 8.1. Prionu proteīnu genotipu kodoniem 136, 154 un 171 nosaka katrai TSE pozitīvai aītai. Nekavējoties ziņo Komisijai par konstatētiem TSE gadījumiem aītu genotipos, kuros kodēts alanīns abās alēlēs pie kodona 136, arginīns abās alēlēs pie kodona 154 un arginīns abās alēlēs pie kodona 171. Ja pozitīvs TSE gadījums ir atipiskas skrepi saslimšanas gadījums, kodonam 141 jānosaka prionu proteīnu genotips.
- 8.2. Papildus dzīvniekiem, kuru genotipu nosaka saskaņā ar 8.1. punktu, kodoniem 136, 141, 154 un 171 prionu proteīna genotipu nosaka minimālam aītu paraugu skaitam. Ja dalībvalstī pieaugušo aītu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, minimālais parauga lielums ir vismaz 600 dzīvnieku. Pārējās dalībvalstīs minimālais parauga lielums ir vismaz 100 dzīvnieku. Paraugus atļauts ņemt no dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, no dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā, vai no dzīvniekiem dzīvniekiem. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visu aītu populāciju.”

3. Regulas VII pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVĀS SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJAS APKAROŠANA

A NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:
  - a) attiecībā uz govīm:
    - visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka novietnē, kam ir apstiprināta slimība,
    - ja slimības diagnoze ir apstiprināta sieviešu dzimuma dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

- visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuriem apstiprināta slimība,
- slimības iespējamā izcelsme,
- citi dzīvnieki tā dzīvnieka novietnē, kam ir apstiprināta slimība, vai citās novietnēs, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas saskārušās ar to pašu pārtiku vai infekcijas avotu,
- iespējami inficētas lopbarības, citu materiālu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kādos TSE ierosinātāju var pārnest uz attiecīgo saimniecību vai no tās;

b) attiecībā uz aitām un kazām:

- visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta slimība,
- ciktāl iespējams identificēt, vecāki, un attiecībā uz sievietu dzimuma dzīvniekiem – visi embriji, olšūnas un pēdējais pēcnācējs sievietu dzimuma dzīvniekam, kuram apstiprināta slimības diagnoze,
- papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka novietnē, kuram apstiprināta slimības diagnoze,
- iespējamā slimības izcelsme un citas novietnes, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu barību vai infekcijas avotu,
- varbūtēji inficētas barības un citu audu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārņemts uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus:

2.1. Ja GSE apstiprina govīm, to govju nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kuras identificētas, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var izlem:

- nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko uzturā lietojis inficētais dzīvnieks,
- atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto kohortu dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir bulļi, kurus visu laiku tur spermas savākšanas centrā, un iespējams nodrošināt, ka pēc nāves tie tiek pilnībā iznīcināti.

2.2. Ja ir aizdomas par aitu vai kazu saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts novietnē, visām pārējām šīs novietnes aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanās ierobežojumu. Ja ir pierādījumi, ka maz ticams, ka novietne, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par tā inficēšanos ar TSE, ir novietne, kurā dzīvnieks varētu būt inficējis ar TSE, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var arī pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām novietnēm vai tikai apdraudētajai novietnei.

2.3. Ja TSE diagnozi apstiprina aitām vai kazām:

- a) ja saslimšanu ar GSE nevar izslēgt pēc starplaboratoriju pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, visu to izmeklēšanā identificēto dzīvnieku nokaušana un embriju un olšūnu pilnīga iznīcināšana, uz kuriem attiecas 1. punkta b) apakšpunkta otrais līdz piektais ievilkums;
- b) ja GSE saslimšanu izslēdz saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, atbilstīgi kompetentās iestādes lēmumam:

vai nu

- i) veic visu to dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti, izdarot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu, un saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus;

vai

ii) veic visu 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificēto dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

— vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, un, ja šādas aitas ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā punkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzētas tikai kaušanai,

— ja kompetentā iestāde izlemj, aitas un kazas, kas jaunākas par trim mēnešiem, kuras paredzētas tikai kaušanai.

Saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus

vai

iii) dalībvalsts var izlemt nenokaut un neiznīcināt 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificētos dzīvniekus gadījumos, kad grūti aizvietot zināma genotipa aitas vai ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti, vai ja uzskata, ka jāizvairās no tuvradnieciskās krustošanas, vai pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotiem apsvērumiem. Saimniecībai piemēro 4. punktā paredzētos nosacījumus.

c) Atkāpjoties no b) punktā paredzētajiem pasākumiem un tikai tad, ja apstiprinātais TSE gadījums saimniecībā ir atipiskas skrepi slimības gadījums, dalībvalsts var izlemt piemērot 5. punktā paredzētos pasākumus;

d) dalībvalstis var nolemt:

i) aizstāt visu b) punkta i) daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā;

ii) aizstāt visu b) punkta ii) daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā

ar nosacījumu, ka:

— dzīvniekus nokauj attiecīgās dalībvalsts teritorijā,

— visus dzīvniekus, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem ir izšķīlušies vairāk nekā divi patstāvīgie priekšzobi, un kurus nokauj lietošanai pārtikā, pārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām laboratorijas metodēm;

e) saskaņā ar b) punkta i) un iii) daļu jānosaka nokauto un iznīcināto vai lietošanai pārtikā nokauto aitū prionu proteīnu genotips (ne vairāk kā 50 aitām).

2.4. Ja inficētais dzīvnieks ievests no citas saimniecības, dalībvalsts, pamatojoties uz attiecīgā gadījuma vēsturi, var izlemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībā, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībā, vai arī tikai izcelsmes saimniecībā; ja zeme tikusi izmantota kā ganības vairāk nekā vienam ganāmpulkam, dalībvalstis var izlemt piemērot šos pasākumus tikai vienam ganāmpulkam, pamatojoties uz pamatotiem visu epidemioloģijas faktoru apsvērumiem; vietās, kur ganāmpulks tiek turēts vienā novietnē, dalībvalstis var izlemt piemērot šos pasākumus tikai vienam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE slimības gadījums, ja pārliecinās, ka ganāmpulki tikuši turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.

3. Piemērojot novietnei 2.3. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta i) un ii) daļā minētos pasākumus:
- 3.1. Saimniecībā(-ās) var ieviest tikai šādus dzīvniekus:
- a) ARR/ARR genotipa vīriešu dzimuma aitas;
  - b) sieviešu dzimuma aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VQR alēļu;
  - c) kazas ar noteikumu, ka:
    - i) novietnē ir tikai a) un b) apakšpunktā minēto genotipu aitas, ko tur audzēšanai;
    - ii) pēc ganāmpulku iznīcināšanas telpās ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija.
- 3.2. Saimniecībā(-ās) var izmantot tikai šādus aitu vaislas materiālus:
- a) ARR/ARR genotipa aunu spermu;
  - b) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu.
- 3.3. Dzīvnieku pārvietošana no saimniecības ir pakļauta šādiem nosacījumiem:
- a) ARR/ARR aitu izvešanai no saimniecības nepiemēro nekādus ierobežojumus;
  - b) aitas, kam ir tikai viena ARR alēle, pārvieto no novietnes tikai tieši nokaušanai, lai pēc tam lietotu pārtikā, vai arī iznīcināšanai; tomēr:
    - jēru mātes, kam ir viena ARR alēle un nav VQR alēļu, var pārvietot uz citām saimniecībām, kuras pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta ii) daļā vai 4. punktā minēto pasākumu piemērošanas ir pakļautas ierobežojumiem,
    - ja kompetentā iestāde izlemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas; galanovietnē nav citu aitu vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai;
  - c) kazas drīkst pārvietot ar nosacījumu, ka saimniecībā veic intensīvu TSE slimības uzraudzību, ieskaitot visu kazu pārbaudi, kas vecākas par 18 mēnešiem, un
    - i) tās tiek nokautas lietošanai pārtikā to produktīvā perioda beigās
    - ii) vai tās nobeigušās vai nokautas novietnē un atbilst III pielikuma A nodaļas II iedaļas 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
  - d) ja dalībvalsts izlemj, jērus un kazlēnus, kas jaunāki par trim mēnešiem, var tieši no saimniecības pārvietot nokaušanai lietošanai pārtikā.
- 3.4. Ierobežojumus, kas paredzēti 3.1., 3.2. un 3.3. punktā, saimniecībai turpina piemērot divus gadus, sākot no:
- a) dienas, kad visas aitas saimniecībā ieguvušas ARR/ARR statusu, vai
  - b) pēdējās dienas, kad aitas vai kazas turēta attiecīgajās telpās, vai
  - c) dienas, kad tika uzsākta pastiprinātā TSE uzraudzība, kas paredzēta 3.3. panta c) apakšpunktā, vai

- d) dienas, kad visi vaislas auni saimniecībā ir ARR/ARR genotipa auni un visām vaislas jēru mātēm ir vismaz viena ARR alēle un nav VQR alēļu, ar nosacījumu, ka aītām, kas vecākas par 18 mēnešiem, divu gadu laikā tiek veiktas TSE pārbaudes, un pārbaudēm ir negatīvi rezultāti:
- ikgadējais kazu skaits, ko nokauj to produktīvā perioda beigās lietošanai pārtikā, saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II iedaļas 5. punkta tabulā norādīto skaitu, un
  - visas aitas, kuras nobeigušās vai nokautas novietnē un uz kurām attiecas III pielikuma A nodaļas II iedaļas 3. punkts.
4. Pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) daļā minēto pasākumu piemērošanas novietnē un divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE gadījuma atklāšanas:
- a) identificē visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;
  - b) visas aitas un kazas saimniecībā var pārvietot tikai attiecīgās valsts teritorijā un vienīgi, lai tās tiktu nokautas lietošanai pārtikā vai iznīcinātas; visi dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem un kas nokauti lietošanai pārtikā, jāpārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā;
  - c) kompetentā iestāde nodrošina, ka embriji un olšūnas netiek nosūtītas no saimniecības;
  - d) saimniecībā var izmantot tikai ARR/ARR genotipa aunu sperm un embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;
  - e) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā, pārbauda attiecībā uz TSE;
  - f) saimniecībā var ievest tikai ARR/ARR genotipa aunos un sievietes dzimuma aitas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
  - g) saimniecībā var ievest tikai kazas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
  - h) visas aitas un kazas saimniecībā ir pakļautas kopīgiem ganību ierobežojumiem, ko nosaka kompetentā iestāde, pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvērumu;
  - i) atkāpjoties no b) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde izlemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tajā pašā dalībvalstī tikai nobarošanai pirms nokaušanas ar nosacījumu, ka galanovietnē nav citu aitu vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas tiešai nokaušanai.
5. Pēc 2.3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes izmantošanas piemēro šādus pasākumus:
- a) veic visu to dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti, izdarot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu. Dalībvalstis var izlemt par nokauto un iznīcināto aitu prionu proteīnu genotipa noteikšanu;
  - b) vai divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE saslimšanas gadījuma atklāšanas piemēro vismaz šādus pasākumus:
    - i) identificē visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;
    - ii) divus gadus saimniecībā jāveic pastiprināta TSE uzraudzība, ieskaitot visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras nokautas lietošanai pārtikā, kā arī visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā;
    - iii) kompetentā iestāde nodrošina, ka ne dzīvas aitas un kazas, nedz arī embriji un olšūnas netiek nosūtītas uz citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm.

6. Dalībvalstis, kas piemēro 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) daļā paredzētos pasākumus vai 2.3. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētās atkāpes, paziņo Komisijai par to piešķiršanas apstākļiem un kritērijiem. Gadījumā, kad ganāmpulkā, kuram tiek piemērotas atkāpes, atklāj papildu TSE saslimšanas gadījumus, minēto atkāpju piešķiršanu pārskata.

B NODAĻA

Prasību minimums pret TSE rezistentu aitu audzēšanas programmai saskaņā ar 6.a pantu

1. DAĻA

Vispārīgas prasības

1. Audzēšanas programma koncentrējas uz ganāmpulkiem ar augstu ģenētisko vērtību.
2. Izveido datu bāzi, kas ietver vismaz šādu informāciju:
  - a) visu audzēšanas programmā iesaistīto ganāmpulku dzīvnieku identitāti, šķirni un numuru;
  - b) audzēšanas programmas ietvaros atlasītu atsevišķu dzīvnieku identifikāciju;
  - c) visu genotipa noteikšanas pārbaūžu rezultātus.
3. Izveido vienotu sertifikācijas sistēmu, kurā katra audzēšanas programmas ietvaros pārbaudīta dzīvnieka genotips ir sertificēts ar atsauci uz tā individuālo identifikācijas numuru.
4. Izveido sistēmu dzīvnieku un paraugu identifikācijai, paraugu apstrādei un rezultātu piegādei, jo tas mazina cilvēku radītu kļūdu iespējamību. Šīs sistēmas efektivitāti izvērtē regulārās, izlases veida pārbaudēs.
5. Asiņu vai citu audzēšanas programmas vajadzībām savāktu audu genotipa noteikšanu veic saskaņā ar programmu apstiprinātās laboratorijās.
6. Dalībvalsts kompetentās iestādes var palīdzēt audzēšanas sabiedrībām izveidot spermas, olšūnu un/vai embriju ģenētisko banku, kurā pārstāvēti tie prionu proteīnu genotipi, kuri audzēšanas programmas dēļ kļūst reti.
7. Audzēšanas programmas jāveido katrai šķirnei, ņemot vērā:
  - a) alēļu biežumu šķirnē;
  - b) šķirnes retumu;
  - c) izvairīšanos no tuvradnieciskās krustojšanās vai ģenētiskās novirzes.

2. DAĻA

Īpaši noteikumi, kas attiecas uz iesaistītajiem ganāmpulkiem

1. Audzēšanas programmas mērķis ir paaugstināt ARR alēles sastopamības biežumu aitu ganāmpulkos un samazināt to alēļu biežumu, kuras saistītas ar uzņēmību pret TSE.
2. Prasību minimums attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem:
  - a) visus dzīvniekus ganāmpulkā, kuriem jānosaka genotips, individuāli identificē drošā veidā;
  - b) visiem vaislai paredzētajiem ganāmpulka auniem nosaka genotipu pirms izmantošanas vaislai;
  - c) visus vīriešu dzimuma dzīvniekus, kuriem ir VRQ alēle, nokauj vai kastrē sešu mēnešu laikā pēc to genotipu noteikšanas; minētie dzīvnieki nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

- d) sieviešu dzimuma dzīvnieki, kuriem ir VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;
  - e) vaislai ganāmpulkā neizmanto citus vīriešu dzimuma dzīvniekus, ieskaitot spermas donorus, ko izmanto mākslīgajai apaugļošanai, kā vien tos, kuri ir sertificēti saskaņā ar audzēšanas programmu.
3. Dalībvalstis var izlemt piešķirt atkāpes no 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, lai aizsargātu šķirnes un ražības rādītājus.
4. Dalībvalstis informē Komisiju par piešķirtajām atkāpēm saskaņā ar 3. punktu, kā arī par piemērotajiem kritērijiem.

3. DAĻA

Pamatnostādnes rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos

1. Sistēma atzīst tādu aitu ganāmpulku rezistenci pret TSE, kas pēc piedalīšanās audzēšanas programmā, kā noteikts 6.a pantā, atbilst attiecīgās programmas kritērijiem.

Šo atzīšanu piešķir vismaz divos šādos līmeņos:

- a) ganāmpulki, kas pieder pie I līmeņa, ir ganāmpulki, kuros ir tikai ARR/ARR genotipa aitas;
- b) ganāmpulki, kas pieder pie II līmeņa, ir ganāmpulki, kuru pēcnācēji ir tikai no ARR/ARR genotipa auniem.

Dalībvalstis var izlemt par papildu līmeņu atzīšanu, kas atbilstu valsts prasībām.

2. Veic regulāru paraugu ņemšanu izlases kārtā aitām no ganāmpulkiem, kas ir rezistenti pret TSE:

- a) saimniecībā vai kautuvē, lai pārbaudītu to genotipu;
- b) attiecībā uz I līmeņa ganāmpulkiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem kautuvē, lai veiktu TSE pārbaudes saskaņā ar III pielikumu.

4. DAĻA

Ziņojumi, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstis, kas ievieš valsts audzēšanas programmas, lai atlasītu pret TSE rezistentas aitas, paziņo Komisijai par šo programmu prasībām un sniedz ikgadēju ziņojumu par gūtajiem panākumiem. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam."

4. X pielikuma C nodaļu groza šādi:

- a) nodaļas 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Paraugu vākšana

Paraugus, ko paredzēts pārbaudīt attiecībā uz TSE, vāc, izmantojot Starptautiskā Epizootisko slimību biroja (SES) "Sauszemes dzīvnieku diagnostikas metožu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas" (turpmāk tekstā – "Rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un kārtību. Turklāt vai gadījumā, ja SESB metožu un kārtības nav, lai nodrošinātu pietiekamu materiālu pieejamību, kompetentā iestāde nodrošina to, ka tiek izmantotas paraugu ņemšanas metodes un kārtība saskaņā ar Kopienas references laboratorijas noteiktajām pamatnostādņēm. Tieši kompetentā iestāde ievāc attiecīgos audus, vadoties pēc pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādņēm, lai nodrošinātu visu zināmo TSE celmu atklāšanu maziem atgremotājiem, turklāt tā uzglabā vismaz pusi ievāktu audu atdzēsētā, bet ne sasaldētā veidā, līdz ātras noteikšanas testa rezultāts ir negatīvs. Ja rezultāts ir pozitīvs vai nepārlicināts, tad ar pāri palikušajiem audiem jārikojas atbilstīgi Kopienas references laboratorijas pamatnostādņēm.

Paraugus atbilstoši marķē, norādot tā dzīvnieka identitāti, no kura attiecīgais paraugs iegūts.";

b) nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) T S E uz r a u d z ī b a

Lai nodrošinātu visu zināmu TSE celmu atklāšanu, paraugus, ko ņem no aitām un kazām un ko sūta pārbaudēm laboratorijā saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas nosacījumiem (Aitu un kazu uzraudzība), pārbauda ar ātrās noteikšanas testu, izmantojot atbilstošās metodes un kārtību saskaņā ar pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādņēm.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārlicinošs vai pozitīvs, audu paraugus nekavējoties nosūta uz oficiālu laboratoriju, lai veiktu apstiprinošo pārbaudi ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotīngā metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā minēts a) apakšpunktā. Ja apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir negatīvs vai nepārlicinošs, veic papildu apstiprinošās pārbaudes saskaņā ar Kopienas references laboratorijas pamatnostādņēm.

Ja vienas apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir pozitīvs, dzīvniekus uzskata par TSE pozitīviem.”;

c) nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunkta ii) daļas trešo iedaļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Turpmākas TSE pozitīvo paraugu pārbaudes inficētajos ganāmpulkos, kas ir vienā un tajā pašā saimniecībā, veic vismaz diviem pirmajiem atklātajiem TSE saslimšanas gadījumiem katru gadu pēc slimības apstiprināšanas.”

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2007/30/EK

(2007. gada 20. jūnijs),

ar ko groza Padomes Direktīvu 89/391/EEK, tās atsevišķās direktīvas, kā arī Padomes Direktīvas 83/477/EEK, 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EK, lai vienkāršotu un racionalizētu ziņojumus par praktisko īstenošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 137. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspridūšies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu pienākums sagatavot ziņojumus par praktisko īstenošanu, kas ir viens no pamatelementiem Komisijas periodiskajiem ziņojumiem par to, kā tiek īstenoti Kopienas noteikumi par darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību, ir noteikts Padomes Direktīvā 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā ⁽³⁾, kā arī atsevišķajās direktīvās, kā tās paredzētas minētās direktīvas 16. panta 1. punktā, proti: Padomes Direktīvā 89/654/EEK (1989. gada 30. novembris) par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darba vietā ⁽⁴⁾, Padomes Direktīvā 89/655/EEK (1989. gada 30. novembris) par drošības un veselības aizsardzības minimālajām prasībām, darba ņēmējiem lietojot darba aprīkojumu darbā ⁽⁵⁾, Padomes Direktīvā 89/656/EEK (1989. gada 30. novembris) par drošības un veselības aizsardzības minimālajām

prasībām, lietojot individuālos aizsardzības līdzekļus darba vietās ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvā 90/269/EEK (1990. gada 29. maijs) par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību kravu apstrādē ar rokām, pastāvot īpašam riskam darba ņēmējiem gūt muguras traumas ⁽⁷⁾, Padomes Direktīvā 90/270/EEK (1990. gada 29. maijs) par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darbā ar displeju ierīcēm ⁽⁸⁾, Padomes Direktīvā 92/57/EEK (1992. gada 24. jūnijs) par darba drošības un veselības aizsardzības minimālo prasību īstenošanu pagaidu vai pārvietojamajos būvlaukumos ⁽⁹⁾, Padomes Direktīvā 92/58/EEK (1992. gada 24. jūnijs) par minimālajām prasībām drošības un/vai veselības aizsardzības zīmēm darba vietā ⁽¹⁰⁾, Padomes Direktīvā 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti ⁽¹¹⁾, Padomes Direktīvā 92/91/EEK (1992. gada 3. novembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu ⁽¹²⁾, Padomes Direktīvā 92/104/EEK (1992. gada 3. decembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darbiniekiem, kuri strādā virszemes un apakšzemes minerālu ieguves rūpniecības nozarēs ⁽¹³⁾, Padomes Direktīvā 93/103/EK (1993. gada 23. novembris) par drošības un veselības prasību minimumu darbā uz zvejas kuģiem ⁽¹⁴⁾, Padomes Direktīvā 98/24/EK (1998. gada 7. aprīlis) par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā ⁽¹⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/92/EK (1999. gada 16. decembris) par minimālajām prasībām to darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai, kas pakļauti sprādzienbīstamas vides riskam ⁽¹⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/44/EK (2002. gada 25. jūnijs) par minimālajām veselības un drošības

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2006. gada 17. janvārī.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 30. maija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 393, 30.12.1989., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 393, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/45/EK (OV L 195, 19.7.2001., 46. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 393, 30.12.1989., 18. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 156, 21.6.1990., 9. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 156, 21.6.1990., 14. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 245, 26.8.1992., 6. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 245, 26.8.1992., 23. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.

⁽¹³⁾ OV L 404, 31.12.1992., 10. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV L 307, 13.12.1993., 1. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 131, 5.5.1998., 11. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV L 23, 28.1.2000., 57. lpp.

prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko rada fizikāli faktori (vibrācija) ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/10/EK (2003. gada 6. februāris) par veselības un drošības minimālajām prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu darba vides riskiem, ko rada fizikāli faktori (troksnis) ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/40/EK (2004. gada 29. aprīlis) par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) ⁽³⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/25/EK (2006. gada 5. aprīlis) par veselības un drošības minimālajām prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskiem, ko izraisa fizikāli faktori (mākslīgais optiskais starojums) ⁽⁴⁾.

- (2) Ziņojums par īstenošanu ir paredzēts arī Padomes Direktīvā 91/383/EEK (1991. gada 25. jūnijs), kas papildina pasākumus, kuru mērķis ir veicināt uzlabojumus darba drošībā un veselības aizsardzībā attiecībā uz darba ņēmējiem, kas pieņemti darbā uz noteiktu laiku vai arī īslaicīgā darbā ⁽⁵⁾, Padomes Direktīvā 92/29/EEK (1992. gada 31. marts) par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām medicīniskās palīdzības uzlabošanai uz kuģiem ⁽⁶⁾ un Padomes Direktīvā 94/33/EK (1994. gada 22. jūnijs) par jauniešu darba aizsardzību ⁽⁷⁾.
- (3) Noteikumi par ziņojumu sagatavošanu, kas ietverti atsevišķajās direktīvās Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē un Direktīvās 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EK, ir atšķirīgi gan attiecībā uz ziņojumu regularitāti, gan saturu.
- (4) Dalībvalstu pienākums sniegt ziņojumus par praktisko īstenošanu un Komisijas pienākums sagatavot ziņojumu, pamatojoties uz attiecīgo valstu ziņojumiem, ir likumdošanas cikla svarīgs elements, kas ļauj izdarīt kopsavilkumu par direktīvu praktisko īstenošanu un izvērtēt dažādos tās aspektus; tādēļ ir lietderīgi šo pienākumu iekļaut arī direktīvās, kurās nav paredzēti ziņojumi, proti: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/54/EK (2000. gada 18. septembris) par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar bioloģisku aģentu iedarbību darba vietā (septītā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/37/EK (2004. gada 29. aprīlis) par darba ņēmēju aizsardzību

pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā (sestā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) ⁽⁹⁾, un Padomes Direktīvā 83/477/EEK (1983. gada 19. septembris) par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar pakļaušanu azbesta iedarbībai darba vietā (otrā atsevišķā direktīva Direktīvas 80/1107/EEK 8. panta nozīmē) ⁽¹⁰⁾.

- (5) Tādēļ ir jāaskaņo noteikumi Direktīvā 89/391/EEK, atsevišķajās direktīvās tās 16. panta 1. punkta nozīmē, kā arī Direktīvās 83/477/EEK, 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EK.
- (6) Komisijas paziņojumā "Pielāgoties izmaiņām darbā un sabiedrībā: jauna Kopienas veselības un drošības stratēģija 2002.–2006. gadam" paredzēts izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, lai vienkāršotu un racionalizētu īstenošanas ziņojumus. Šis jautājums arī noteikts par vienu no prioritātēm Kopienas tiesību aktu vienkāršošanā saistībā ar Labāka likumdošanas procesa iniciatīvu.
- (7) Process būtu jāvienkāršo, saskaņojot intervālus, kādos Komisijai iesniedz ziņojumus par praktisko īstenošanu, un paredzot tikai vienu ziņojumu par praktisko īstenošanu, kurā būtu vispārīgā daļa attiecībā uz visām direktīvām un īpašas nodaļas par katrai direktīvai raksturīgiem aspektiem. Šie noteikumi un jo īpaši jauna 17.a panta iekļaušana Direktīvā 89/391/EEK ļaus turpmāk šo īstenošanas ziņojumu sagatavošanu attiecināt uz atsevišķajām direktīvām Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē, kurās nav paredzēti ziņojumi, proti: uz Direktīvām 2000/54/EK un 2004/37/EK, kā arī uz visām turpmākajām atsevišķajām direktīvām Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē.
- (8) Būtu atbilstīgi, ja dalībvalstis šos ziņojumus sagatavotu un iesniegtu Komisijai reizi piecos gados; pirmajam ziņojumam izņēmumā kārtā būtu jāaptver ilgāks laikposms; ziņojumu struktūrai vajadzētu būt saskaņotai, lai atvieglotu to izmantošanu; ziņojumi būtu jā sagatavo, pamatojoties uz anketu, ko Komisija izstrādājusi pēc apspriešanās ar Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju, un tajos vajadzētu būt attiecīgai informācijai par dalībvalstīs veiktajiem preventīvajiem pasākumiem, lai Komisija, ņemot vērā Eiropas Aģentūras drošībai un veselības aizsardzībai darbā un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda secinājumus, varētu adekvāti novērtēt, kā attiecīgie tiesību akti darbojas praksē.

⁽¹⁾ OV L 177, 6.7.2002., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 42, 15.2.2003., 38. lpp.

⁽³⁾ OV L 159, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 114, 27.4.2006., 38. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 29.7.1991., 19. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 113, 30.4.1992., 19. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽⁷⁾ OV L 216, 20.8.1994., 12. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 262, 17.10.2000., 21. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 158, 30.4.2004., 50. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 263, 24.9.1983., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/18/EK (OV L 97, 15.4.2003., 48. lpp.).

- (9) Saskaņā ar Līguma 138. panta 2. punktu Komisija ir apspriedusies ar sociālajiem partneriem Kopienas līmenī par Kopienas rīcības iespējamo ievirzi šajā jomā.
- (10) Pēc minētās apspriešanās Komisija atzina, ka ir vēlama Kopienas rīcība šajā jomā, un saskaņā ar Līguma 138. panta 3. punktu vēlreiz apspriedās ar sociālajiem partneriem Kopienas līmenī par paredzētā priekšlikuma saturu.
- (11) Pēc šā otrā apspriešanās posma sociālie partneri Kopienas līmenī nav informējuši Komisiju par savu vēlmi sākt procedūru, kuras rezultātā varētu slēgt nolīgumu, kā izklāstīts Līguma 138. panta 4. punktā.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai transponētu šajā direktīvā paredzētos grozījumus, un šie pasākumi – attiecīgos gadījumos un ņemot vērā šīs direktīvas īpašās iezīmes – var būt administratīvi pasākumi,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 89/391/EEK

Direktīvā 89/391/EEK iekļauj šādu pantu:

“17.a pants

Ziņojumi par īstenošanu

1. Dalībvalstis reizi piecos gados iesniedz Komisijai vienotu ziņojumu par šīs direktīvas un atsevišķo direktīvu 16. panta 1. punkta nozīmē praktisko īstenošanu, norādot sociālo partneru viedokli. Ziņojumā izvērtē dažādus aspektus saistībā ar attiecīgo direktīvu praktisko īstenošanu un, attiecīgā gadījumā, sniedz datus, iedalot pēc dzimuma, ja šādi dati ir pieejami.

2. Ziņojuma struktūru un anketu, kas sīkāk paredz tā saturu, nosaka Komisija sadarbībā ar Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju.

Ziņojumā ir vispārīgā daļa, kas aptver šīs direktīvas noteikumus saistībā ar kopējiem principiem un aspektiem, kuri attiecas uz visām 1. punktā minētajām direktīvām.

Papildinot vispārīgo daļu, atsevišķas nodaļas attiecas uz katras direktīvas īpašo aspektu īstenošanu, tostarp izmantojot īpašus rādītājus, ja tādi ir pieejami.

3. Ziņojuma struktūru kopā ar iepriekšminēto anketu, kur norādīts ziņojuma saturs, Komisija iesniedz dalībvalstīm vismaz sešus mēnešus pirms ziņojuma aptvertā laikposma beigām. Ziņojumu nosūta Komisijai divpadsmit mēnešos pēc tam, kad beidzies ziņojuma aptvertais piecu gadu laikposms.

4. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija izvērtē attiecīgo direktīvu īstenošanu, ņemot vērā to nozīmību, pētījumus un jaunas zinātnes atziņas attiecīgajās jomās. Komisija 36 mēnešos pēc attiecīgā piecu gadu laikposma beigām informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēju komiteju par šīs izvērtēšanas rezultātiem un, vajadzības gadījumā, par jebkādam iniciatīvām regulējuma darbības uzlabošanai.

5. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 2007. gada līdz 2012. gadam ieskaitot.”

2. pants

Grozījumi Direktīvās 83/477/EEK, 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EEK

1. Direktīvā 83/477/EEK iekļauj šādu pantu:

“17.a pants

Ziņojums par īstenošanu

Dalībvalstis reizi piecos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas praktisko īstenošanu, ietverot to īpašā nodaļā vienotajā ziņojumā, kas minēts Direktīvas 89/391/EEK 17.a panta 1., 2. un 3. punktā un kas ir pamatā Komisijas veiktajai izvērtēšanai saskaņā ar minētās direktīvas 17.a panta 4. punktu.”

2. Direktīvā 91/383/EEK iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Ziņojums par īstenošanu

Dalībvalstis reizi piecos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas praktisko īstenošanu, ietverot to īpašā nodaļā vienotajā ziņojumā, kas minēts Direktīvas 89/391/EEK 17.a panta 1., 2. un 3. punktā un kas ir pamatā Komisijas veiktajai izvērtēšanai saskaņā ar minētās direktīvas 17.a panta 4. punktu.”

3. Direktīvā 92/29/EEK iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Ziņojums par īstenošanu

Dalībvalstis reizi piecos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas praktisko īstenošanu, ietverot to īpašā nodaļā vienotajā ziņojumā, kas minēts Direktīvas 89/391/EEK 17.a panta 1., 2. un 3. punktā un kas ir pamatā Komisijas veiktajai izvērtēšanai saskaņā ar minētās direktīvas 17.a panta 4. punktu.”

4. Direktīvā 94/33/EK iekļauj šādu pantu:

“17.a pants

Ziņojums par īstenošanu

Dalībvalstis reizi piecos gados iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas praktisko īstenošanu, ietverot to īpašā nodaļā vienotajā ziņojumā, kas minēts Direktīvas 89/391/EEK 17.a panta 1., 2. un 3. punktā un kas ir pamatā Komisijas veiktajai izvērtēšanai saskaņā ar minētās direktīvas 17.a panta 4. punktu.”

3. pants

Atcelšana

No 2007. gada 27. jūnija tiek atcelti šādi noteikumi:

- 1) Direktīvas 89/391/EEK 18. panta 3. un 4. punkts;
- 2) Direktīvas 89/654/EEK 10. panta 3. un 4. punkts;
- 3) Direktīvas 89/655/EEK 10. panta 3. un 4. punkts;
- 4) Direktīvas 89/656/EEK 10. panta 3. un 4. punkts;
- 5) Direktīvas 90/269/EEK 9. panta 3. un 4. punkts;
- 6) Direktīvas 90/270/EEK 11. panta 3. un 4. punkts;
- 7) Direktīvas 91/383/EEK 10. panta 3. un 4. punkts;
- 8) Direktīvas 92/29/EEK 9. panta 3. un 4. punkts;
- 9) Direktīvas 92/57/EEK 14. panta 4. un 5. punkts;
- 10) Direktīvas 92/58/EEK 11. panta 4. un 5. punkts;

11) Direktīvas 92/85/EEK 14. panta 4., 5. un 6. punkts;

12) Direktīvas 92/91/EEK 12. panta 4. punkts;

13) Direktīvas 92/104/EEK 13. panta 4. punkts;

14) Direktīvas 93/103/EK 13. panta 3. un 4. punkts;

15) Direktīvas 94/33/EK 17. panta 4. un 5. punkts;

16) Direktīvas 98/24/EK 15. pants;

17) Direktīvas 1999/92/EK 13. panta 3. punkts;

18) Direktīvas 2002/44/EK 13. pants;

19) Direktīvas 2003/10/EK 16. pants;

20) Direktīvas 2004/40/EK 12. pants;

21) Direktīvas 2006/25/EK 12. pants.

4. pants

Īstenošana

Dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai līdz 2012. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2007. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. GLOSER

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2007/39/EK**(2007. gada 26. jūnijs),****ar ko groza Padomes Direktīvas 90/642/EEK II pielikumu attiecībā uz maksimāli pieļaujamiem diazinona atliekvielu daudzumiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīvu 90/642/EEK par pesticīdu atlieku maksimāli pieļaujamā daudzuma noteikšanu konkrētos augu izcelsmes produktos un uz tiem, ieskaitot augļus un dārzeņus ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 7. pantu,

tā kā:

- (1) Ziņotāja dalībvalsts ir informējusi Komisiju par to, ka, ņemot vērā radušās bažas par patērētāju uzņemto devu, iespējams, būtu jāpārskata Direktīvā 90/642/EEK paredzētie maksimāli pieļaujamie diazinona atliekvielu daudzumi. Komisijai tika iesniegti priekšlikumi par Kopienā noteikto maksimāli pieļaujamo atliekvielu daudzumu (MRL) pārskatīšanu.
- (2) Kopienas MRL, kā arī Pārtikas kodeksā ieteiktos daudzumus nosaka un novērtē, ievērojot līdzīgas procedūras. Pārtikas kodeksā diazinonam ir noteikti vairāki maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi. Ziņotāja dalībvalsts, pamatojoties uz kodeksā noteiktajiem MRL un ņemot vērā jauno informāciju par apdraudējumu patērētājiem, ir novērtējusi arī Kopienas MRL.
- (3) Ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas publicētās pamatnostādnes ⁽²⁾, saskaņā ar Kopienā izmantotajām procedūrām un praksi ir atkārtoti izvērtēta diazinona iedarbība uz patērētāju īslaicīgi un visas dzīves laikā, lietojot pārtikas produktus. Pamatojoties uz iepriekšminēto, ir lietderīgi noteikt jaunus maksimāli pieļaujamus atliekvielu daudzumus, kas nodrošinās to, ka nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz patērētājiem.
- (4) Ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas publicētās pamatnostādnes, saskaņā ar Kopienā izmantotajām procedūrām un praksi ir apstiprināta un novērtēta diazi-

nona akūtā iedarbība uz patērētājiem, kuru attiecīgā gadījumā rada katrs atsevišķais pārtikas produkts, kurā var būt atliekvielas. Ir secināts, ka pesticīdu atliekvielu esība tādā daudzumā, kas ir vienāds ar jaunajiem maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem vai mazāks par tiem, neizraisīs akūtu toksisku iedarbību.

- (5) Tādēļ ir jāgroza MRL, kas noteikti Direktīvas 90/642/EEK II pielikumā, lai radītu iespēju atbilstīgi uzraudzīt un kontrolēt šīs vielas izmantošanas aizliegumu, kā arī lai aizsargātu patērētājus.
- (6) Ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas starpniecību ir notikušas apspriedes ar Kopienas tirdzniecības partneriem par jaunajiem maksimāli pieļaujamiem atliekvielu daudzumiem, un ir ņemtas vērā minēto personu izteiktās piezīmes par šiem daudzumiem.
- (7) Tādēļ Direktīvas 90/642/EEK II pielikums ir attiecīgi jāgroza.
- (8) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 90/642/EK groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2007. gada 27. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties iesniedz Komisijai minēto tiesību aktu tekstu un minēto noteikumu un šīs direktīvas noteikumu atbilstības tabulu.

Tās piemēro šos noteikumus no 2007. gada 28. decembra.

Pieņemot minētos noteikumus, dalībvalstis tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai attiecīgu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

⁽¹⁾ OV L 350, 14.12.1990., 71. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/28/EK (OV L 135, 26.5.2007., 6. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes par to, kā noteikt pesticīdu atliekvielu uzņemšanu ar uzturu (pārskatītas), kuras sagatavojuši GEMS/Pārtikas programma sadarbībā ar Pesticīdu atliekvielu kodeksa komiteju un 1997. gadā publicējusi Pasaules Veselības organizācija (WHO/FSF/FOS/97.7).

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 26. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Direktīvas 90/642/EEK II pielikuma A daļā ierakstus attiecībā uz diazinonu aizstāj ar šādu tekstu:

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
"Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus	Diazinons
1. Svaigi, žāvēti vai termiski neapstrādāti augļi, kas iekonservēti sasaldējot, bez cukura piedevas; rieksti	
i) CITRUSAUGĻI	0,01 (*)
Greipfrūti	
Citroni	
Laimi	
Mandarīni (tostarp klementīni un citi hibrīdi)	
Apelsīni	
Pampelmūzes	
Citi	
ii) KOKU RIEKSTI (lobīti vai nelobīti)	
Mandeles	0,05
Brazīlijas rieksti	
Indijas rieksti	
Ēdamie kastaņi	
Kokosrieksti	
Lazdu rieksti	
Makadāmiju rieksti	
Pekanrieksti	
Pīniju rieksti	
Pistācijas	
Valrieksti	
Citi	0,01 (*)
iii) SĒKLEŅI	0,01 (*)
Āboli	
Bumbieri	
Cidonijas	
Citi	
iv) KAULEŅI	0,01 (*)
Aprikozes	
Ķirši	
Persiki (tostarp nektarīni un tamlīdzīgi hibrīdi)	
Plūmes	
Citi	

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus	Diazinons
v) OGAS UN SĪKAUGĻI	
a) Galda un vīna vīnogas	0,01 (*)
Galda vīnogas	
Vīna vīnogas	
b) Zemes (izņemot meža zemes)	0,01 (*)
c) Avenes un kazenes (izņemot savvaļas)	0,01 (*)
Kazenes (<i>Rubus fruticosus</i>)	
Ziemeļu kaulenes	
Kazeņavenes	
Avenes	
Citi	
d) Pārējie sīkaugļi un ogas (izņemot savvaļas)	
Mellenes	
Dzērvenes	0,2
Jāņogas (sarkanās, baltās) un upenes	
Ērkšķogas	
Citas	0,01 (*)
e) Savvaļas ogas un augļi	0,01 (*)
vi) DAŽĀDI	
Avokados	
Banāni	
Dateles	
Vīģes	
Kivi	
Kumkvati	
Liči	
Mango	
Olīvas (patēriņam pārtikā)	
Olīvas (eļļas ekstrakcijai)	
Papaijas	
Pasifloras augļi	
Ananasi	0,3
Granātāboli	
Citi	0,01 (*)

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamus atliekvielu daudzumus	Diazinons
2. Svaigi vai termiski neapstrādāti, saldēti vai žāvēti dārzeņi	
i) SAKŅU UN BUMBUĻU DĀRZEŅI	
Galda bietes	
Burkāni	
Manioka	
Sakņu selerijas	
Mārrutki	
Topinambūri	
Pastinaki	
Sakņu pētersīļi	
Redīsi	0,1
Plostbārži	
Batātes	
Kāļi	
Rāceņi	
Jamsi	
Citi	0,01 (*)
ii) SĪPOLU DĀRZEŅI	
Ķiploki	
Sīpoli	0,05
Šalotes	
Lielie loksīpoli	
Citi	0,01 (*)
iii) AUGĻU DĀRZEŅI	
a) Nakteņu dzimtas augi	
Tomāti	
Pipari	0,05
Baklažāni	
Okras	
Citi	0,01 (*)
b) Ķirbjaugi ar ēdamu mizu	
Gurķi	
Kornišoni	
Kabači	
Citi	

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus	Diazinons
c) Ķirbjaugi ar neēdamu mizu	0,01 (*)
Melones	
Kabači	
Arbūzi	
Citi	
d) Cukurkukurūza	0,02
iv) KĀPOSTU DĀRZEŅI	
a) Ziedoši kāpostu dārzeni	0,01 (*)
Brokoļi	
Ziedkāposti	
Citi	
b) Kāpostu dzimtas galviņdārzeni	
Briseles kāposti	
Galviņkāposti	0,5
Citi	0,01 (*)
c) Krustziežu dzimtas lapu dārzeni	
Ķīnas kāposti	0,05
Lapu kāposti	
Citi	0,01 (*)
d) Kolrābji	0,2
v) LAPU DĀRZEŅI UN SVAIGI GARŠAUGI	0,01 (*)
a) Dārza salāti un tamlīdzīgi	
Kressalāti	
Salātu baldriņi	
Dārza salāti	
Eskariolas (platlapu endīvijās)	
Rukolas salāti	
Kāpostu dārzeņu lapas un stublāji	
Citi	
b) Spināti un tamlīdzīgi	
Dārza spināti	
Lapu bietes (mangoldi)	
Citi	
c) Ūdenskreses	
d) Lapu cigoriņi	

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus	Diazinons
e) Garšaugi	
Kārveles	
Maurloki	
Pētersīļi	
Lapu selerijas	
Citi	
vi) PĀKŠAUGU DĀRZEŅI (svaigi)	0,01 (*)
Pupas (ar pākstīm)	
Pupas (bez pākstīm)	
Zirņi (ar pākstīm)	
Zirņi (bez pākstīm)	
Citi	
vii) STUBLĀJU DĀRZEŅI (svaigi)	0,01 (*)
Sparģeļi	
Lapu artišoki	
Selerijas	
Fenheļi	
Artišoki	
Puravi	
Rabarberi	
Citi	
viii) SĒNES	0,01 (*)
a) Kultivētas sēnes	
b) Savvaļas sēnes	
3. Pākšaugi	0,01 (*)
Pupas	
Lēcas	
Zirņi	
Lupīnas	
Citi	
4. Elļas augu sēklas	0,02 (*)
Linsēklas	
Zemesrieksti	
Magoņu sēklas	
Sezama sēklas	

Pesticīdu atliekvielas un maksimāli pieļaujamie atliekvielu daudzumi (mg/kg)	
Produktu grupas un atsevišķu produktu piemēri, kam piemēro maksimāli pieļaujamās atliekvielu daudzumus	Diazinons
Saulespuķu sēklas	
Rapšu sēklas	
Sojas pupas	
Sinepju sēklas	
Kokvilnas sēklas	
Kaņepju sēklas	
Citas	
5. Kartupeļi	0,01 (*)
Jaunie kartupeļi	
Galda kartupeļi	
6. Tēja (fermentētas vai citādi pārstrādātas kaltētas <i>Camellia sinensis</i> lapas un stieбри)	0,02 (*)
7. Apiņi (kaltēti), arī apiņu granulas un nekoncentrēts pulveris	0,5

(*) Norāda zemāko analītiski nosakāmo daudzumu."

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2007. gada 18. jūnijs),

ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

(2007/441/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Itālija 2006. gada 9. oktobra vēstulē, kas 2006. gada 11. oktobrī reģistrēta Komisijas Ģenerālsēkretariātā, lūdz atļauju ieviest pasākumus, atkāpjoties no Padomes Direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽²⁾ noteikumiem, ar ko reglamentē nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, un noteikumiem, ar ko pieprasa uzskaitīt nodokli par saimnieciskās darbības aktīviem, kurus izmanto privātām vajadzībām.
- (2) Direktīva 77/388/EK ir aizstāta ar Direktīvu 2006/112/EK.
- (3) Atbilstīgi Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktam Komisija 2007. gada 28. februāra vēstulē infor-

mēja pārējās dalībvalstis par Itālijas lūgumu. Komisija 2006. gada 21. novembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu lūguma izvērtēšanai.

- (4) Direktīvas 2006/112/EK 168. pantā noteiktas nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par precēm un pakalpojumiem, ko tas saņēmis izmantošanai darījumos, par kuriem uzliek nodokli. Tās pašas direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietverta prasība uzskaitīt PVN, ja saimnieciskās darbības aktīvus izmanto privātām vajadzībām.
- (5) Ir sarežģīti precīzi nodalīt transportlīdzekļu izmantošanu privātām vajadzībām, un pat tad, ja tas ir iespējams, attiecīgā metode bieži vien ir apgrūtināta. Atbilstīgi pieprasītajiem pasākumiem transportlīdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, PVN apmēru, ko ir tiesības atskaitīt saistībā ar izdevumiem, ar dažiem izņēmumiem būtu jānosaka kā vienota procentu likme. Pamatojoties uz pašlaik pieejamo informāciju, Itālijas iestādes uzskata 40 % likmi par pamatotu. Lai novērstu nodokļa dubulto uzlikšanu, vienlaicīgi būtu jāaptur prasība veikt PVN uzskaiti attiecībā uz transportlīdzekļa izmantošanu privātām vajadzībām, ja uz to attiecas minētais ierobežojums. Šos pasākumus var pamatot ar nepieciešamību vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un novērst izvairīšanos no nodokļa maksāšanas ar nepareizu uzskaiti.

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/138/EK (OV L 384, 29.12.2006., 92. lpp.).

⁽²⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/98/EK (OV L 363, 20.12.2006., 129. lpp.).

- (6) Šo izņēmuma pasākumu darbības termiņš būtu jāierobežo, lai ļautu novērtēt to efektivitāti un procentu likmes piemērotību, jo ierosinātā procentu likme pamatojas uz sākotnēju izpēti saistībā ar izmantošanu saimnieciskajai darbībai.

- (7) Komisija 2004. gada 4. novembrī iesniedza priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 77/388/EEK (tagad Direktīva 2006/112/EK) attiecībā uz tiesībām atskaitīt PVN ⁽¹⁾. Izņēmuma pasākumu darbības termiņam būtu jābeidzas, kad stājas spēkā ierosinātā direktīva, ja tas notiek agrāk nekā šajā lēmumā minētajā dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, ar šo Itālijai atļauj ierobežot tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par izdevumiem saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, kurus izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai, tā, ka minētās tiesības nepārsniedz 40 %.

2. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Itālija neuzskata, ka transportlīdzekļa izmantošana privātām vajadzībām ir pakalpojumu sniegšana par atlīdzību, ja transportlīdzeklis ir nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības aktīvu daļa un ja uz minēto transportlīdzekli attiecas atskaitīšanas tiesību ierobežojums saskaņā ar šo lēmumu.

3. pants

Ar šo lēmumu atļautais atskaitīšanas tiesību ierobežojums neattiecas uz izdevumiem saistībā ar transportlīdzekļiem, kas ietilpst kādā no turpmāk minētajām kategorijām:

- transportlīdzeklis, kas ietilpst nodokļu maksātāja preču krājumos, tam veicot saimniecisko darbību,
- transportlīdzeklis, ko izmanto kā taksometru,
- transportlīdzeklis, ko autoskola izmanto mācībām,
- transportlīdzeklis, ko izīrē vai iznomā,
- transportlīdzeklis, ko izmanto tirdzniecības pārstāvji.

4. pants

Attiecīgajos izdevumos ietilpst transportlīdzekļa pirkšana, tostarp līgumi par montāžu un tamlīdzīgi, ražošana, iegāde Kopienas iekšienē, ievēšana, noma vai īre, pārveidošana, remonts vai tehniskā apkope un izdevumi par precēm vai pakalpojumiem saistībā ar transportlīdzekļiem un to izmantošanu, tostarp par smērvielām un degvielu.

5. pants

Lēmuma 1. un 2. pantu piemēro visiem mehāniskiem transportlīdzekļiem, izņemot lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoros, kurus parasti izmanto cilvēku vai preču pārvadāšanai pa autoceļiem un kuru maksimālā atļautā masa nepārsniedz 3 500 kilogramus, un kuriem nav vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja vietu.

6. pants

Novērtējumu par šā lēmuma piemērošanas pirmajiem diviem gadiem, tostarp piemērojamās ierobežojuma procentu likmes novērtējumu, iesniedz Komisijai, kad pagājuši divi gadi no šā lēmuma stāšanās spēkā, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī.

7. pants

Lēmuma darbības termiņš beidzas dienā, kad stājas spēkā Kopienas noteikumi, ar ko nosaka tos izdevumus saistībā ar mehāniskiem autotransporta līdzekļiem, uz kuriem neattiecas pievienotās vērtības nodokļa pilnas atskaitīšanas tiesības, bet ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Luksemburgā, 2007. gada 18. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F.-W. STEINMEIER

⁽¹⁾ OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.

LABOJUMS

Labojums Komisijas 2007. gada 27. februāra Regulā (EK) Nr. 208/2007, ar kuru saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu Eiropas Savienībai izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 61, 2007. gada 28. februāris)

Šīs regulas publikācija minētajā *Oficiālajā Vēstnesī* ar šo ir anulēta.

Labojums Komisijas 2007. gada 27. februāra Regulā (EK) Nr. 209/2007, ar kuru izdara pielāgojumus Regulā (EEK) Nr. 3149/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus pārtikas piegādei no intervences krājumiem vistrūcīgākajām personām Kopienā

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 61, 2007. gada 28. februāris)

Šīs regulas publikācija minētajā *Oficiālajā Vēstnesī* ar šo ir anulēta.
